

समर्पणम्

२०१३

सम्पादकः

डॉ. सौ. आशा रवीन्द्र गुर्जर (फडके)

गायत्री साहित्य, पुण्यपत्तनम्

समर्पणम् अष्टमं प्रसूनम्

सम्पादकः

डॉ. सौ. आशा गुर्जर (फडके)

गायत्री साहित्य, पुण्यपत्तनम्

२०१३

॥ श्रीः ॥

समर्पणम् (संस्कृत-लेख-कथा-काव्य-कथाकाव्यानुवाद-सङ्ग्रहः)

प्रा. ग. बा. पळसुले-स्मृतिग्रन्थमालायाः अष्टमं प्रसूनम् ।

सम्पादकमण्डलम्

आशा गुर्जर	कांचन मांडे
भारती बालटे	ज्योत्स्ना खरे
भाग्यलता पाटसकर	शैलजा कात्रे

© स्वामित्वम् (प्रा. ग. बा. पळसुले-स्मृतिग्रन्थमालासमिति)

प्रकाशनदिनम् - २८/११/२०१३

अक्षरविन्यासः

नघा गोवंडे, बन्सी लव्हाळे, सई बांदिवडेकर

मुखपृष्ठम् -

सचिन पांडे

छायाचित्राणि-

आशा गुर्जर

मुद्रकः- स्टेप इन् सर्व्हिसेस, कसबा पेठ, पुण्यपत्तनम्

प्रकाशकः- प्राप्तिस्थलम् -

श्री. रवीन्द्र गुर्जर, सौ. आशा गुर्जर, गायत्री साहित्यम्,
२६/१२, प्रतीकनगरम् पुण्यपत्तनम्, ४११००६, महाराष्ट्र
दूरभाषः- ०२०-२६६९५१६८, भ्रमणध्वनिः- ९०९६०८१३०८

मूल्यम्- द्विशतरूप्यकाणि (२००/-)

अनुक्रमः

लेखः	लेखकः	पृष्ठम्
१. ऐश्वर्यवती वारी ।	मेघा कटे	७
२. आधुनिकविश्वकर्मा-सर-विक्षेप्य्यामहोदयः रूपाली कवीश्वर		९
३. मम् मानसपरिक्रमा ।	आशा कुलकर्णी	११
४. अभिलेखेषु मैत्रायणीयाः ।	निर्मला कुलकर्णी	१३
५. डॉ. नरेन्द्रः दाभोलकरः, विपश्यना ।	राहुल कुलकर्णी	१५
६. शतमर्कटकथा ।	रोहन कुलकर्णी	१७
७. शुभा वः पन्थानः सन्तु ।	श्रीकान्त केळकर	२१
८. नमः शान्ताय तेजसे ।	हेमा क्षीरसागर	२३
९. अजपुराणम् ।	देवीप्रसाद खरवंडीकर	२५
१०. कुतो विद्यार्थिनः सुखम् ।	वल्लभ खिस्ते	२९
११. अनुभवनीयः भाषाभ्यासक्रमः।	प्राची गुमास्ते	३१
१२. कथा मालायाः ।	आशा गुर्जर	३३
१३. करुणास्तवम् ।	प्रणव गोखले	३७
१४. माननीयेषु गुरुचरणेषु कोटिकोटिप्रणामाः।	माधवी गोडबोले	३९
१५. उपनिषत्काले आचारसंहिता ।	प्रणव चौसाळकर	४०
१६. वेदपुरुषार्चकः सातवळेकरमहोदयः।	ओंकार जोशी	४२
१७. उत्तररामचरिते छायाङ्कः।	नीलेश जोशी	४५
१८. पर्यावरणशिक्षणम्।	माधवी जोशी	४८
१९. विभूतिः।	मैथिली जोशी	५१
२०. न भूता न भविष्यति ।	संहिता जोशी	५२
२१. स्वामिनः श्रीविवेकानन्दाः ।	सु. ह. जोशी	५३
२२. भक्तिस्वरूपम् ।	सौरभ जोशी	५५
२३. दैवी विचित्रा गतिः।	माणिक ठकार	५८
२४. ॐकारोपासना, महाशक्तिः नवदुर्गा ।	नेहा ढेरगे	६१

२५. शिक्षणशास्त्रे मानसशास्त्रस्य योगदानम्।	मंजिरी ढेरे	६५
२६. मनसि च परितुष्टे।	मुक्ता दाभोळकर	६७
२७. क्षमस्वापराधम् ।	विनया देव	६९
२८. यशः।	इंदु देशपांडे	७१
२९. संगणकसंरम्भः।	परिणीता देशपांडे	७३
३०. स्वीकुरु मम पुत्रम् ।	प्रज्ञा देशपांडे	७५
३१. अवकाशसंशोधनशास्त्रज्ञः डॉ. विक्रमसाराभाईमहोदयः।	मानसी देशमुख	७८
३२. परीक्षणम् ।	रघुनाथ द्विवेदी	७९
३३. हेमा न सा डाकिनी ।	हेमा धारवाडकर	८३
३४. भारतीयतर्कशास्त्रम् न्यायशास्त्रम् ।, जनगणमून । श्रीरवीन्द्रनाथमहोदयस्य भारतभूमिप्रशस्तिः।	पीयूषा नाईक	८५
३५. सर्वे सन्तु निरामयाः।	अंजली पर्वते	८९
३६. देवो नास्ति च नास्ति च ।	भाग्यलता पाटसकर	९१
३७. द्वैभाषिककाव्यम् ।	सचिन पाटील,	९२
३८. कोऽस्ति देवकणः।	नयनीश कुचेकर	
३९. साङ्ख्यकारिकागतम् अचेतनप्रधानतत्त्वसमर्थनम् ।	सई बांदिवडेकर	९३
४०. भावस्थिराणि जननान्तरसौहृदानि ।	शैलजा बापट	९५
४१. ऋणानुबन्धः।	भारती बालटे	९८
४२. मम कश्मीरदर्शनम् ।	भावना बालटे	१०२
४३. विद्वन्जनखनिः वाई ।	अविनाश बिनीवाले	१०४
४४. श्रीवासुदेवानन्दसरस्वती ।	मधुसूदन बोपर्डीकर	१०६
४७. काषायवस्त्रकथा ।	तुषार भट	१०९
४८. यजुर्वेदः।	नरसिंह भट्ट	११२
४९. आधुनिकपाणिनिः शि.द.जोशीमहोदयः।	भाग्यश्री भागवत	११५
	सरोजा भाटे	११७

५०. न कश्चित् कस्यचिद् मित्रम्।	मोहित भारद्वाज	११९
५१. पुण्यपत्तनस्था माता पर्वती ।	विद्याकर वासुदेव भिडे	१२०
५२. श्रीक्षेत्रआळन्दीग्रामस्थं श्रीज्ञानेश्वरमन्दिरम्।	संदीप भुसारे	१२२
५३. आत्मबुद्धिः।	कांचन मांडे	१२५
५४. दैवं फलति सर्वत्र ।	संजीवनी मायदेव	१२७
५५. करकण्डुचरित ।	राजश्री मोहाडीकर	१२९
५६. शल्यम् ।	राघव रामदासी	१३१
५७. गुरुगौरवम् ।	प्रमोद लाळे	१३३
५८. प्रावृषि प्रवासितमनः।	बर्ट्रम् जी. लियनगे	१३५
५९. सनातनदृष्टिः।	भव शर्मा	१३६
६०. श्रीगोंदवलेकर महाराजानां स्मरणकथाः	शालिनी शेंड्ये	१३७
६१. ममाद्यं विमानाटनम् ।	किशोर शेवडे	१३९
६२. एषा मे गुरुवन्दना ।	शीतल सणस कवे	१४२
६३. मा. दीनानाथमंगेशकररूपिणे नादब्रह्मणे नमः।	कृपा सप्रे	१४३
६४. गीतरामायणम् ।	गौरी सावंत	१४५
६५. दीर्घसूत्री विनश्यति ।	वसन्त सुगुर	१४७
६६. आधुनिकः संतरोहिदासः।	वंदना सेलूकर	१४९
६७. वेदान्तदर्शनमतेषु आत्मतत्त्वम् ।	चन्द्रहास सोनपेठकर	१५१
६८. संस्कृतमंदाकिनी ।	स्व. ग.बा. पळसुले	१५३

उत्तररामचरिते छायाङ्कः ।

नीलेश जोशी

सन्ति यद्यपि संस्कृतसाहित्ये नाटकनिर्मातारो बहवः प्रमातारः परं तत्राऽपि लोकप्रतिशायियशोराशिसमुद्भासितौ कविवरौ द्वावेव विश्वविख्यातमहानुभूतिर्भवभूतिः महाकविः कविकुलगुरुः कालिदासश्च । महाकवेर्भवभूतेः कृतित्वेन त्रीणि रूपकाणि सनात्सादितानि तानि यथा - महावीरचरितमुत्तररामचरिते चेति मर्यादापुरुषोत्तमप्रभुरामचन्द्रचरितप्रतिपादकं नाटकद्वयम्, तृतीयं रूपकं तु वाल्मीकिमाधवाऽभिधानविशिष्टमनन्यसाधारणं प्रकरणम् ।

कथावस्तुवैशिष्ट्यम् - अस्मिन्निबन्धे उत्तररामचरितस्य कथावस्तुवैशिष्ट्यं प्रतिपादनीयम् । उत्तररामचरिताभिधानं नाटकमिदं वाल्मीकिरामायणस्योत्तर-काण्डस्य कथाभागादुपसंगृहीतम् । वाल्मीकिरामायणस्योत्तरकाण्डस्थकथानकाद् वा महावीरचरितनामकप्रथमकृतेः परिशिष्टांशरूपेण वा स्थितत्वाद् अस्य नाटकस्योत्तररामचरितमिति समीचीनं नामधेयं खलु । वा मर्यादापुरुषोत्तमस्य प्रभुरामचन्द्रस्य वर्णाश्रमधर्मसंरक्षणादिषु गुणाः गुणातिरेकेणोत्तरे प्रचकासते तस्मात्परमुत्तरमुत्कृष्टं रामचरितं यस्मिन् तदुत्तररामचरितमिति । मातापित्रादिषु गुरुजनेषु च रामे भक्तिः, पत्नीभ्रातृप्रजाजनानुरक्तिश्चेत्यादयो गुणाः सन्ति परम् उत्तररामचरिते प्रजाजनानुरञ्जनार्थमादर्शस्थापनार्थं सीतानिर्वासनं तद्यथा महाकविना आलोचितम् -

स्नेहं दयां च सौख्यं च यदि वा जानकीमपि ।

आराधनाय लोकस्य मुञ्चतो नास्ति मे व्यथा ॥ (उ.रा.च..)

अत्र बहवो अंशाः कविकल्पनाप्रसाधिताः यथा आलेख्यदर्शनम् । आत्रेय्या वनदेवतया वासन्त्या साकं तमसया च मुरलया समं संलापः । सीतीयास्तमसया सरिता सह छायारूपेणोपस्थितिः । प्राचेतसाश्रमपदे कौसल्याजनकादीनां सम्मेलनम् । मत्तमुनिकर्तृको रामायणनाटकाभिनयः, सप्तमेऽङ्के सीतारामयोः समागमश्चेत्यादयः बहवो भागाः ।

छायाङ्कः - करुणरसपरिपाकोऽयं तृतीयोऽङ्कः, यो छायाङ्कनाम्ना सम्बोधितः । सीतापरित्यागादनन्तरं घटितकालचक्रबाधितवृत्तान्तनिवेदनं समुपस्थाप्यते अस्मिन् । अत्र तमसा सीतया सह, सीता अदृश्यरूपेण रामचन्द्रेण समं, श्रीरामश्चापि वासन्त्या साकं छायान्वितः खलु । प्रारम्भ एव कथितं अतीतेषु द्वादशवर्षेषु त्वयि

सीतावियोगजन्यो मनोविकारोऽतिशयो रामं भृशं तापयतीति तद्यथा

अनिर्भिन्नो गभीरत्वादन्तर्गूढघनव्यथः ।

पुटपाकप्रतीकाशो रामस्य करुणो रसः ॥ (उ.रा.च.)

श्रीरामचन्द्रस्य मनोमस्तिष्के जानक्याः प्रतिमाछायेव विद्यमाना । पञ्चवटीवने सीतासहनवासलीलासाक्षिषु प्रदेशेषु त्वतिशयदुर्ज्ञेयमन्युक्षोभसंवेगान्मूर्च्छितस्य रामभद्रस्य सञ्जीवनोपायो मूलत एव सन्निहितः । तस्मादेव भूम्यां निपतितः सीतया स्पृश्यमानः श्रीरामोऽवदत् -

आश्च्योतनं नु हरिचन्दनपल्लवानां

निष्पीडितेन्दुकरकन्दलजो नु सेकः ।

आतप्तजीवितमनः परितर्पणोऽग्रं

सञ्जीवनौषधिरसो हृदि नु प्रसक्तः ॥ (उ.रा.च.)

रामस्य मनस्थितिः - रामस्य मनःस्थितिरवश्यं ज्ञेया। अस्य वासन्त्या सह यज्ञसम्पादनचर्चा प्रचलिता, यो मखविशेषः सीतायाः प्रतिकृत्यैव निर्वाहितः। तदा रामोऽपि बाष्पलिसं चक्षुर्विनोदयतीति, अत्र सीताप्रतिकृतेरश्वमेधसहधर्म-चारिणीत्वमानुषङ्गिकं मुख्यं तु चक्षुर्विनोदिति सूचितम्। लक्षणीयं वचनं सीताया, अहो! उत्खातमिदानीं मे परित्यागलज्जाशल्यमार्यपुत्रेणिति। तेन पुनः सीताविषयकलोकापवादस्यावास्तविकत्वस्थापनार्थमेव परिणयसौलभ्येऽपि जानक्या एव हिरण्यमयी प्रतिकृतिर्यज्ञे सहधर्मचारिणीस्थाने स्थापयित्वाऽनेव्यवहारेण तस्याः परित्यागः दुःखं निर्गतप्रायमिति भावः। अत एव रामचन्द्रस्य मानसिकतामभिज्ञाय तं प्रति ननु अनन्यानुरागः प्रकटितः। अङ्गेऽस्मिच्छायारूपसीतायाः श्रीरामेण सह वार्तालापो सीतया तस्य स्पर्शेण समाश्वासनमिति स्वभावसुन्दरी नाटकीया योजना। भवभूतिना छायानृत्यानामनुकरणेनेयं संयोजिता। मनसोः दुरवस्थां प्रसंगे प्रतिपादयन्ति सीतारामयोरुभयोः। रामचन्द्रोऽपि पञ्चवटीवने छायारूपसीतया समं दृष्टपूर्वाणि मनोहरस्थानानि गोदावरीपरिसरस्य गिरेस्तटानि बहुकन्दरनिर्झराणि पश्यति । तस्मादनेन पञ्चवटीदर्शनेन स्वभावेन धैर्ययुक्तस्यापि रामचन्द्रस्य कार्यान्तरव्यापृतत्वान्नि-गूढा अन्तःकरणे विरहव्यथा तमाच्छादयति तद्यथा

अन्तर्लीनस्य दुःखाग्नेरद्योद्दामं ज्वलिष्यतः ।

उत्पीड एव धूमस्य मोहः प्रागावृणोति माम् ॥ (उ.रा.च.)

इत्यत्र यथाग्नेर्ज्वलनात्पूर्वं धूमः सर्वत्राच्छादयति तथैव दुःखोत्पन्नामूर्च्छा दुःखसंप्रसरणात्पूर्वं रामचन्द्रं संच्छादयतीति भावः । तथापि श्रीरामस्य सन्तप्तस्थितेः शब्दचित्रं भवभूतिना आलेखितं तद्यथा -

दलति हृदयं शोकोद्वेगाद् द्विधा तु न भिद्यते
 वहति विकलः कायो मोहं न मुञ्चति चेतनाम् ।
 ज्वलयति तनूमन्तर्दाहः करोति न भस्मसात्
 प्रहरति विधिर्मर्मच्छेदी न कृन्तति जीवितम् ॥ (उ.रा.च.)

पुनरपि च,

हा हा देवि ! स्फुरति हृदयं ध्वंसते देहबन्धः
 शून्यं मन्ये जगदविरलज्वालमन्तर्ज्वलामि ।
 सीदन्नन्धेतमसि विधुरो मञ्जतीवान्तरात्मा
 विष्वङ् मोहः स्थगयति कथं मन्दभागः करोमि ॥ (उ.रा.च.)

यावद्रामोऽवदत्ते जानकि ! क्वासि त्वम् ? इति तावदेव छायारूपा सीता प्रत्युवाच
 हा हा धिक् ! हा धिक् !! अन्य इवार्यपुत्रः प्रमुक्तकण्ठं रोदित्तीति । तमसा सीतां
 वसन्ती च समं प्रति मङ्गलमस्मिन्नेवाङ्के सूचयतः तद्यथा

अवनिरमरसिन्धुः सार्धमस्मद्विधाभिः
 स च कुलपतिराद्यश्छन्दसां यः प्रयोक्ता ।

स च मुनिरनुयातारुन्धती को वसिष्ठ-

स्त्वयि वितरतु भद्रं भूयसे मङ्गलाय ॥ (उ.रा.च.)

सारांशः अन्ततः कथ्यते यत्दृश्यवैचित्र्यं, मनोभावानां मनोवैज्ञानिकविश्लेषणं,
 करुणरसप्रवाहसातत्यं दाम्पत्यजीवनस्य छाया चेत्यादिभास्वरचरित्रचित्रणा-
 लङ्कत्वात् अस्याङ्कस्य छाया मतिमुकुरे हृदयङ्गरूपेण प्रतिफलतीति ।
